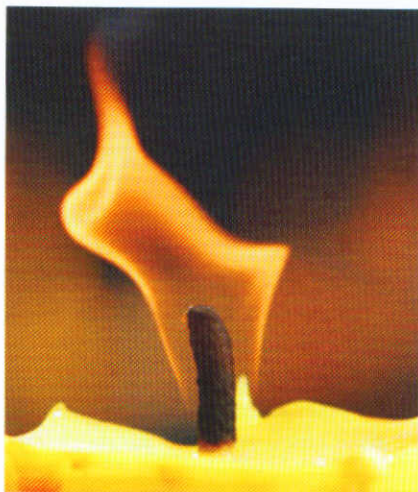

Dåpen i Den Hellige Ånd og ild:

MIN PINSE- OPPLEVELSE

Av Aril Edvardsen

Aril Edvardsen er ikke medlem av noen pinsemenighet. Likevel regnes han i innenlandske og utenlandske bøker og aviser som Norges fremste representant for Den Evangeliske Felleskirkelige Pinsekristendommen, til tross for at han har hatt sin bakgrunn i Den lutherske kirke og det lutherske bedehus.

Den Evangeliske Felleskirkelige Pinsekristendommen, som av religionsforskere kalles for "The Third Force in Christianity" teller i dag ca. 620 millioner kristne, og består av 3 strømmer:

1. Den klassiske pinsebevegelsen som begynte 1901-1906, og som i dag teller ca. 66 millioner.

2. Den karismatiske bevegelsen som begynte i 1960-70 årene og som i dag teller ca. 176 millioner protestantiske og katolske kristne.

3. Den tredje bølges evangeliske venner av pinsen, som begynte ca. 1980, og inkluderer ca. 82 millioner kinesiske kristne, teller til sammen ca. 378 millioner.

Aril Edvardsen føler seg som "en fisk i vannet" i Den Evangeliske Felleskirkelige Pinsekristendommens 3 strømmer, og har talt i mange av de 3 strømmers internasjonale konferanser. Forsiden viser Duen og ilden, som symbolet på Pinsens ild og kraft, og 3 av bildene viser Aril Edvardsen som hovedtaler ved to Europakonferanser arrangert av de europeiske lands pinsebevegelser.

HER ER ARIL EDVARDESENS VITNESBYRD:

Jeg hadde tatt imot Jesus som frelser, men jeg visste at noe manglet i mitt liv. Da jeg overgav mitt liv til Jesus og ble frelst var det som om tusen soler tentes i mitt indre. En veldig kraft. I ettertid vet jeg at det var Den Hellige Ånds kraft, -og Den Hellige Ånd er en person. Når man gifter seg med en person får man ikke NOE av personen i bryllupsåret og resten to år senere.

Jeg mottok Den Hellige Ånds person da jeg ble frelst. Men de første 16 måneder var hans kraft ikke en realitet i mitt liv fordi jeg ikke eide kunnskap om hva dette var. Bibelen sier jo at vi trenger visdom og kunnskap slik at vi kan forstå og nyttiggjøre oss Den Hellige Ånds rike kraft (Efes. 1:17-19). Og jeg manglet kunnskap om Den Hellige Ånds kraft, og forstod ikke at når man "døpes" i Den Hellige Ånd overgir "dåpskandidaten" seg helt i døperen Jesu hender. Jeg forstod på dette tidspunkt ikke slike skriftsteder som: "Jesus er den som doper i Den Hellige Ånd" (Joh. 1:33).

Jeg forstod at noe manglet i mitt kristenliv. Jeg kunne ikke presentere Jesus for folket slik som han er. Jeg "hadde ikke kraften", men jeg bestemte meg for å finne ut hva som manglet for enhver pris.

I BØNN OM PINSEKRAFTEN

Det gikk ikke lenge før jeg så i Bibelen at det var én dag som revolusjonerte de første apostlenes liv, foruten den dagen de først møtte Jesus – og det var **pinsedagen**.

Før den dagen var de frelst, men svake og kraftløse. Etter at Jesus, som var deres Talsmann, hadde reist fra dem, satt de fryktsomme bak stengte dører. Men Jesus hadde lovet dem en annen Talsmann og sagt: "Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye" (Luk 24:49).

Da jeg studerte Apostlenes Gjerninger, kap. 2, så jeg at den opplevelsen de fikk gav dem kraften de manglet. Fra det øyeblikket levde de i vekkelser og vant sjeler for

PINSEOPPLEVELSER

MITT MØTE MED DEN HELLIGE ÅND

REDIGERT AV STEN SØRENSEN

HERMON FORLAG

Pinse for alle
100 år

I år 2007 feirer Den norske pinsebevegelsen og alle klassiske pinsebevegelser i Europa 100 års jubileum for Den klassiske pinsebevegelsens frambrudd i Europa, der T.B. Barratt spilte hovedrollen.

Jubileumsåret feirer de norske pinsemenigheter med landsomfattende aksjoner som kalles "Pinse for alle". Feiringen kulminerer i den store Europakonferansen i Oslo Spektrum 21.-23. september, hvor også Aril Edvardsen er en av hovedtalerne.

I forbindelse med jubileumsåret "Pinse for alle" utkommer boken "PINSEOPPLEVELSER", redigert av Sten Sørensen, der en rekke ledende norske pinsevenner og ledere i Den Evangeliske Felleskirkelige Pinsekristendommen skriver om sitt møte med Pinsens ild og kraft. Vi bringer her et av bokens kapitler, skrevet av Aril Edvardsen. Boken er utgitt av Hermon Forlag.

Duen – Den Hellige Ånds symbol. Se også forsiden: Bildene på forsiden viser:

Nederst t.v.: Aril Edvardsen taler på De Europeiske Pinsevenners konferanse i "Euroflame" i Jönköping, Sverige i august 1991.

Øverst t.h.: Aril Edvardsen sammen med David du Plessis (i midten), som Time Magazine utropte som Mr. Pinse for hans rolle med å bringe budskapet om Dåpen i Den Hellige Ånd til kristne i alle kirkesamfunn. Her på den katolske karismatiske konferanse i pinsen i Roma i 1975.

Midten t.h.: Reinhart Bonnke og Aril Edvardsen var hovedtalere under PEC – De Europeiske Pinsevenners konferanse i Helsinki i august 2000. **Under t.h.:** Fra PEC-konferansen i Helsinki 2000.

himmelen, helbredet de syke, talte i tunger, profeterte og forherliget Guds navn.

Jeg visste med én gang at hvis de første apostlene trengte denne opplevelsen, så trengte jeg den enda mer. Jeg begynte og be en time hver dag. I den tiden fikk jeg også se at Jesus er vår helliggjørelse på samme måte som han er vår rettferdiggjørelse, og ved tro tok jeg imot hans seirende liv. Ofte mens jeg bad, talte jeg fremmede ord, men jeg visste ikke hva "dåpen i Den Hellige Ånd" var for noe.

Jeg hadde ikke lagt merke til at Jesus sa: "For Johannes døpte i vann, men dere skal om noen få dager døpes i Den Hellige Ånd" (Apost. 1:5). Derfor – om jeg av og til talte i tunger og av uvitenhet ikke forstod til fulle hva det var – dro jeg

ikke ved troen noen nytte av dette. Jeg bad derfor fremdeles om den opplevelsen som jeg kalte "**kraft**".

Først da jeg kom sammen med pinsevenner forstod jeg at det ble kalt for "dåpen i Den Hellige Ånd", eller "Åndens dåp", slik som Bibelen kaller opplevelsen ved flere tilfeller.

I ettertid har jeg forstått at Bibelens ord om "dåpen i Den Hellige Ånd" og "å bli fylt av Den Hellige Ånd", er to beskrivelser av den samme opplevelse sett fra forskjellig synsvinkel. For Johannes, døperen, døpte ikke **med Jordan**, men **i Jordan**, og når man døper et tomt glass under i vann, da blir jo glasset også fylt. Og dåpen i Den Hellige Ånd er både **en opplevelse** når vi erfarer dette, men egentlig **et liv og en livsstil**.

JEG GIKK PÅ "PINSEMØTE"

I tiden som fulgte følte jeg meg ensom. Gud hadde gitt meg et glimt av Jesus og den første menighets kristenliv. Trangen i mitt hjerte var så stor at jeg ikke kunne leve uten å se folk bli frelst, helbredet og velsignet med de åndelige gaver, og at Jesus ble åpenbart som i de første apostlers dager. For meg var Apostlenes Gjerninger blitt mitt forbilde.

Så en dag bestemte jeg meg for og gå på "pinsemøte" på Salem, som viste seg å være en liten utpost til pinsemenigheten i Flekkefjord. Det var første gangen jeg besøkte et slikt møte siden jeg ble frelst. Jeg satte meg nede ved døren for i tilfellet å komme fort ut, for jeg hadde hørt mye underlig om slike folk. Siden gikk jeg dit en gang til. Da hadde forstander Ingar Fjellstad fra "Filadelfia", Vennesla, kommet til Kvinesdal for å virke der noen uker.

Pinsevennene fra Kvinesdal gjorde ham oppmerksom på at jeg sang og spilte i bedehus og kirker i distriktet, og han bad meg synge. Jeg sang og hørte dem si: "Amen", og "Halleluja" omkring i salen. Det var noe nytt for meg, men det inspirerte meg. Da så Fjellstad etter møtet inviterte meg til å delta i stevnet neste søndag med sang og vitnesbyrd, sa jeg ja.

BUDSKAP I TUNGER

Da søndagen kom var pinsevennernes lokale, Salem, overfylt med folk. Mange kirkefolk og bedehusfolk fra Kvinesdal var også tilstede, for Ingar Fjellstad var kjent på Sørlandet som en samarbeidets mann. Fjellstad talte på første møte. Deretter var det pause med mat. På siste møte sang og vitnet jeg, og merket Guds Ånd over meg.

Da jeg var ferdig satte jeg meg ned på første benk. Fjellstad tok avslutningen. Da ble jeg plutselig så underlig, og forstod at Gud ville tale til meg. Plutselig brøt et mektig budskap i tunger ut i salen. Jeg kjente øyeblikkelig at jeg ble stilt innfor Gud. I et indre syn så jeg Jesus stå ovenfor talerstolen.

Fjellstad tydet budskapet og hvert ord skar seg inn i mitt hjerte. Gud fortalte meg om mitt liv, mine problemer og min søken som ingen visste om uten jeg selv. Han fortalte at han ville bruke meg, men nå var jeg kommet dit hvor så mange kristne stanset. Gud ville nå at jeg skulle **oppleve** min egen personlige pinsedag.

Hvis jeg ville gå videre så skulle jeg få svar på mitt hjertes spørsmål, og få **erfare som livsstil** den kraft som jeg så lenge hadde søkt. Gud ba meg komme opp på plattformen og da skulle jeg få oppleve dåpen i Den Hellige Ånd, som var forløsningen på min hunger. Deretter ville Gud bruke meg i en spesiell tjeneste.

OVERGIVELSE-VAR JEG VILLIG?

Det ble med ett klart for meg at Jesus ville fylle meg med sin Hellige Ånd så jeg skulle oppleve pinse-dagen på ny, og tale i tunger. Da jeg forstod det begynte en fryktelig kamp i mitt indre. Jeg kunne jo ikke tale i tunger her så alle hørte det; lokalet var jo fullt av folk fra bygda som kjente meg. Min far var jo klokke i Den Norske Kirke, og en av lederne på det lutherske bedehus som også satt i komuniststyret.

Men her var jeg kommet til veis ende, og nå var Gud rede til å gi meg det som jeg så lenge hadde sett i Apostlenes Gjerninger, og hadde bedt om. Men var jeg villig? Jeg for-

stod at jeg måtte overgi hele mitt liv til Gud og hans vilje og planer. Jeg måtte overgi meg helt i Jesu hender. En veldig kamp med selvlivet begynte. Jeg måtte dø helt og bli villig til – om Gud så ville – å tale i tunger så alle hørte det. Men jeg klarte det ikke.

Jeg satt som lammet til stolen og benene føltes som bly. Men jeg ønsket jo å leve overgitt til Guds vilje av hele mitt hjerte; det var jo det jeg hadde søkt og bedt om i månedsvis. Jeg ropte i min nød fra dypet av mitt hjerte:

"Jesus, du vet jeg ønsker din vilje over alt i verden, om bare jeg kunne klare å stå opp og gå fram. Men det koster så mye at jeg klarer det ikke, men du vet jeg vil..."

Budskapet og tydningen var over, og Fjellstad sluttet etter hvert og innby den personen som Gud hadde talt til. Han fortalte meg senere at han visste at budskapet var til meg, men Guds Ånd gav ham ikke lov til å peke meg ut. Jeg måtte selv gi gjensvar og **overgi meg** til Guds vilje. Og jeg satt igjen med et skrikende rop i mitt hjerte: "Jesus, jeg vil, men jeg klarer ikke å komme meg opp fra benken – hjelp meg, Jesus!"

Plutselig kom budskapet igjen enda kraftigere, og jeg sank mer og mer sammen framoverbøyd på benken. Til slutt nådde mine knær gulvet, og da var seieren vunnet. Jeg reiste meg opp og sa: "Det er meg Gud taler til!"

Øverst: Aril Edvardsen taler på engelsk, tolket til svensk på Euroflame konferansen i Jönköping i 1991.

I midten: Aril Edvardsen taler på PEC-konferansen "Church Alive" i Helsinki august 2000.

Nederst: Aril Edvardsen og Mr. Pinse, David du Plessis, intervjues av amerikansk radio under Den katolske karismatiske konferansen i Roma i 1975.

Pinsemenighetene i Porto Alegre i Brasil arrangerte Aril Edwardsens vennskapskorstog sammen med andre menigheter tilhørende Den Evangeliske Felleskirkelige Pinsekristendommen i 1994. Ca. 80 % av alle protestanter i Brasil tilhører pinsekristendommen.

ILDEN FALLER

Det som nå skjedde var i likhet med Paulus og de 12 disipler fra Efesos som Apostlenes Gjerninger, kap. 19, forteller om.

Jeg gikk opp på plattformen foran alles øyne og bøyde mine knær. Ingar Fjellstad kom bort og la hendene på meg. Jeg bad stille, og plutselig kjente jeg disse rare ordene igjen i munnen, som jeg ofte hadde kjent når jeg bad til Gud.

Samtidig begynte noe over mitt hode og brenne som en luende ild. Jeg begynte og dirre under en mektig kraft. Den luende ilden trengte seg gjennom mitt hode og nedover halsen, og stanset like før den skulle trenge seg inn i mitt bryst. Det føltes som om jeg til nå kunne selv velge det neste som skulle skje. Og jeg visste øyeblikkelig, at dersom jeg lar denne kraften og ilden få fylle mitt bryst, da var jeg og min egen vilje ferdig og forbi. Da ville jeg aldri mere kunne råde over mitt eget personlige liv, men Guds kraft og ild ville komme til å bestemme over mitt liv og min framtid. Dersom denne kraften kom til å fylle mitt indre ville jeg aldri mere kunne bestemme over mitt eget liv og legge mine egne planer.

Alle personlige åndelige opplevelser er jo subjektive, så det jeg nå opp-

levde og forteller er hva jeg selv erfarte. Men kjente kristne fra bedehuset, deriblant maler Handeland, fortalte meg senere **hva de så og opplevde** av dette som nå skjedde med meg. De så en krans av ild som dalte ned over mitt hode, og forsvant inne i meg.

Jeg opplevde følgende: Da jeg stille talte ut de underlige ordene som lå i min munn, og sa: "Gud jeg er villig til å bli gjort villig" -**da gikk KRAFTEN inn i min indre verden.**

Da denne herlige, luende ilden nådde ned til mitt bryst, eksploderte alt, og jeg ble fylt av lys og ubeskrivelig herlighet. Den veldige kraften tok nå hele mitt vesen og min tunge helt i sin kontroll. Plutselig talte jeg i tunger av all makt.

Den herlige pinsekraften bølget igjen og igjen gjennom mitt hele vesen, og jeg talte i tunger og profetiske ord en lang tid. Da jeg lukket opp mine øyne, hadde noen i forsamlingen løpt på dør, mens hele forsamlingen var falt på kne for Herrens åsyn.

I mitt hjerte brant pinsens ild med sin mektige kjærlighets makt, og jeg var den lykkeligste mann i verden. Jeg hadde møtt den levende Gud og hans Hellige Ånds kraft

hadde fylt mitt hjerte. Ilden var falt over det blodrensede hjertet. Alt var bare Jesus – Jesus – Jesus.

Da jeg ble frelst den 27. oktober 1956 ved å **motta Jesus** og hans rettferdiggjørelse fikk jeg Den Hellige Ånds person. Men nå denne april-dagen i 1958 overgav jeg hele mitt liv i Jesu hender og **han mottok meg i sine armer og døpte meg i sin Hellige Ånd**, og jeg opplevde **min personlige pinsedag.**

ET SJOKK FOR ALLE

Da jeg sent på kvelden kom hjem etter møtet, brant og luet ilden fremdeles i mitt hjerte. Hele familien var samlet hjemme hos oss, både min far, mor, svigerfar og svigermor med flere, og Kari.

Jeg kom inn full av frimodighet og kraft. Jeg skammet meg ikke for noen. Jeg kan godt forstå hvordan Samson fikk mot til å gå rett på løven – han hadde Herrens Ånd over seg.

Med det samme jeg kom inn, sa jeg: "Dere kan tro jeg opplevde noe veldig på Salem i kveld. Jeg ble fylt med Den Hellige Ånd som på pinse-dag, og talte i nye tunger".

Det var som en bombe ble sluppet. Ingen i hele vår familie hadde hatt slektninger som hadde opplevd noe slikt. Alles hoder datt ned og jeg gikk på kjøkkenet og priste Jesus. Min far brøt stillheten: "Jeg takker Gud for det". Like etter sa han: "Du blir vel døpt i vann nå, for alle som erfarer den opplevelsen blir som regel døpt i vann".

Og han fikk rett. En uke etterpå døpte forstander, Tom Erlandsen, meg i Flekkefjord på et formiddags-møte. Nyheten om at jeg var blitt tungetaler løp gjennom bygda. Jeg fikk mange underlige spørsmål. En troende kom og spurte hvordan jeg fikk det til. Han visste ikke bedre.

Min kone våget ikke og gå med på pinsemøtene i begynnelsen fordi hun var redd jeg skulle få "tungetalen over meg". Hun visste heller ikke hva pinseopplevelsen og tungetale var. Hun trodde at når folk talte i tunger, så var de helt fra sans og samling.

Hun visste ikke at når folk taler i

tunger drevet av Den Hellige Ånd, så er deres hjerne så klar som kry-stall, og deres lepper som en ild.

I flere uker etter at jeg var blitt døpt i Den Hellige Ånd og deretter i vann, vegret hun seg for å gå på butikken, fordi hun skjemtes for å ha en mann som var tungetaler og gjendøper. Slik hadde vi vært bundet i gamle tradisjoner og uvitende om det apostoliske kristenlivet.

For meg brant alle tradisjoner opp da ilden falt. Alt ble liksom nytt. Og tungetale ble på ingen måte det store og mektige for meg, selv om Bibelen kaller det "et tegn som skal følge dem som tror"(Mark.16:15-20).

Men et tegn eller et skilt før du kommer til Oslo er ikke selve Oslo by. Derfor er det ikke nok å omfavne tegnet og si at nå har du opplevd Oslo by, og så vende hjem igjen. Tegnskiltet viser bare at bak skiltet ligger selve Oslo. Og tungetale er ikke dåpen i Den Hellige Ånd, men bare ett av tegnene, og heller ikke det største tegnet på Åndsfylde.

For det største tegnet på at du er fylt med Den Hellige Ånd er at du har betingelsesløs kjærlighet som eksploderer i evangelisering.

For verdensevangelisering og sjelevinning er hensikten med pinsekraften.

To bilder øverst: To salige katolske kardinaler som var med i Den katolske karismatiske bevegelsen. T.v.: Kardinal Jan Willebrands fra Holland, og Cardinal Suenens av Belgia (t.h.) som satt i styret for Europas karismatiske lederskap sammen med Aril Edvardsen.

I midten: Dr. David Yonggi Cho's pinsemenighet "Yoido Full Gospel Church" i Seoul, Sør-Korea, er verdens største menighet, med ca. 700,000 medlemmer. Aril Edvardsen har talt mange ganger her både på vanlige møter og de internasjonale kirkevekst konferanser.

Nederst: Aril Edvardsen har talt på de fleste kirkesamfunns sommer-konferanser i Danmark, Her sees fra en luthersk konferanse i Aalborg.

